

K založení příslušnosti soudu dle §§ 88. odst. 1. a 104. j. n. nevyžaduje se na prohlášení spolupodpisu strany, pro niž soud dovolávaný jest soudem obecně příslušným. Ku podrobení se příslušnosti ve smyslu § 104. j. n. není vůbec třeba písemného dohodnutí.

N. v Kunštátě na Moravě zažaloval X. a Y., obchodníky v Rjece v Istrii na zaplacení 500 K za odkoupené na úvěr zboží u okr. soudu v Kunštátě, opíraje příslušnost tohoto o vyjádření obou žalovaných, vydané v Rjece při uzavření kupní smlouvy a opatřené doložkou »žalovatelná a splatná v Kunštátě« a podepsané pouze oběma žalovanými.

Namítce místní nepřislušnosti soudu dovolávaného, odvozené z okolností, že žalobce na prohlášení spolupodepsán není, dále že žalování německé řečí, niž ono vyjádření jest sepsáno, nejsou úplně mocni, takže nevěděli, co podpisují a že se podrobují kompetenci jiného než svého obecného soudu první soudce vyhověl pro scházející podpis na vyjádření, kteréž následkem toho nevyhovuje předpisu §§ 88. a 104. j. n.

Stolice rekursní (Brno) rekursu žalobcovu vyhověla.

D ů v o d y:

Po názoru soudu rekursního spolupodpisu žalobcovu vůbec třeba nebylo, právě tak, jak by ho nebylo třeba ku př. na dlužním úpisu.

Neboť § 88. odst. 1. a § 104. j. n. písemného podrobení se soudu nepřislušnému rozumně žádati mohou jen po té straně, k t e r á ž placení na jiném místě, než ve svém bydlišti slibuje, resp. k t e r á ž se soudu nepřislušnému p o d r o b u j e. Kdyby plniti mělo se mimo Kunštát, resp. kdyby provokován byl jiný soud okresní než Kunštátský, musel by i žalobce svým podpisem na prohlášení onom své srozumění resp. své podrobení se stvrditi. Avšak pro žalobce v Kunštátu přebývajícího nebylo přijímání Kunštátu za platiště třeba schvalovati a nebylo zde s jeho strany též žádného podrobení se soudu obecně nepřislušnému, on též nepotřeboval přijetí tohoto platiště a podrobení se žalovaných svým spolupodpisem stvrzovati, jelikož přec toto podrobení se žalovaných bylo jen v jeho prospěch. Ostatně zůstalo vyjádření ono v jeho rukou a mohl on tudíž svůj podpis naň kdykoliv připojiti.

Ježto z prohlášení onoho jest nepochybné, že žalování k plnění v Kunštátě se zavázali a jelikož o tomto závazku byla zhotovena listina a jelikož listina tato obsahuje též doložku »Klagbar in Kunstadt« a nemůže o tom býti pochybnosti, že tato doložka připojena byla následkem ustanovení Kunštátu za místo plnění, nelze příslušnost dovolávaného soudu ani s hlediska § 88. odst. 1 ani s hlediska § 104. j. n. důvodně potírati z příčiny scházejícího spolupodpisu žalobcovu.

Prohlášení ono jest datováno v Rjece, ze spisů pak nevysvítá, byla-li tam či snad v Kunštátě žalovanými podepsána. Avšak dle data prohlášení souditi dlužno, že podepsáno bylo v Rjece a tam měli žalovaní, je-li pravda, že německy neumějí, s dostatek příležitosti, aby si dali prohlášení to přetlumočiti. Ostatně dlužno předpokládati o tom, kdo listinu podepsal, že si obsah její předem náležitě uvědomil, to tím více o žalovaných, jako obchodnících.

Nejv. soud. dvůr k dovolací stížnosti žalovaných rozhodnutí toto potvrdil

s p o u k a z e m

k případnému v podstatě odůvodnění naříkaného usnesení, k němuž se vzhledem k vývodům stížnosti dovolací podotýká toto:

Předložení »písemného dohodnutí« vyžaduje zákon (§ 88. j. n.) v případě, že ujednáno bylo zákonem připuštěné místo splnění a odvozuje-li se z toho příslušnost soudu místa splnění.

V případě přítomném bylo by však dle čl. 325. obch. z. místem splnění bydliště žalobcovo. Příslušnost soudní tohoto místa splnění, jež samo o sobě by jí nezakládalo, opírána jest pouze o to, že se jí žalovaní podrobili.

K tomu však není dle §u 104. jur. n. třeba »písemného dohodnutí«, dlužno pouze v žalobě dohodu takovou listinně prokázati; nejde tu o listinu smluvní, nýbrž o listinu průvodní. Listinou takovou je žalobní příloha A.

Že listina ta není podepsána žalobcem, nemá tedy významu, rovněž tak, že tato soukromá listina vydána byla ve Rjece (§ 294. c. ř. s., § 883. ob. zák. obč.).

Tímto dokumentem žalovanými podepsaným je s dostatek zřetelně prokázáno, že žalovaní souhlasili, aby mohli býti pro nedoplatek, o který tu jde, žalováni u soudu, na který se žalobce obrátil. Jejich námitka nepřislušnosti je tudíž bezdůvodna.

(Rozh. z 5. prosince 1911 ^{Rv III. 460/11}₁.)

J. B.

Nevyrozumí-li vym. věřitel excidenta o včas podaném návrhu na zrušení exekuce, není povinen platiti jemu náklady sporu. (§§ 41. a 45. c. ř. s.)

V exekuční věci E. F. proti E. Č. dražba zabavených věcí ustanovena na den 30. prosince 1911.

Vlastníci zabavených předmětů E. H. a J. Č. ohlásili dopisem ze dne 19. prosince 1911 vym. věřiteli vlastnické nároky své ke všem zabaveným předmětům a vyzvali jej, aby věci řečené z exekuce vyloučil a o podání příslušného návrhu k soudu je do 24. prosince 1911 uvědomil.

Vym. věřitel vznesl dne 22. prosince návrh na zrušení exekuce, avšak o podání tohoto návrhu excidenty neuvědomil, pročez